أنا مسلم (للحرمين)
زه مسلمان يم

زه مسلمان یم
د مسجدالحرام او مسجد النبوي د د ینې چارو د ریاست علمي کمیټه

زه مسلمان یم او د دې معنی دا ده چې زما دین اسلام دی.

اسلام یوه ستره او سپېڅلې کلمه ده چې له لومړي څخه تر آخره پورې پیغمبرانو خپل مینځ کې یو بل ته په میراث پرېښې ده.

او دا کلمه لوړې معناوې او لوی ارزښتونه د ځان سره لري.

دا د خالق په وړاندې د غاړه ایښودلو، خبره منلو او تابعداري کولو معنی لري.

دا د فرد او ټولې لپاره د سولې، آرامۍ، خوښۍ، امنیت او هوسایېنې معنی لري.

له همدې امله د سلام او اسلام کلمې په اسلامي شریعت کې تر ټولو زیات کارول شوي دي.

نو سلام د الله - تعالی - له نومونو څخه یو نوم دی،

او د مسلمانانو تر منځه ښه راغلاست په سلام سره کیږي،

او د جنتیانو تر منځ سلام هم په همدې کملې سره کیږي.

او رښتینی مسلمان هغه دی چې د ژبې او د لاس د ضرر څخه یې مسلمانان په امن وي.

اسلام د ټولو انسانانو لپاره د خیر دین دی، هغه د دوی لپاره پراخه دی او په دنیا او آخرت کې یې د نیکمرغۍ لار ده.

لدې امله اسلام په داسې يوې بنې سره راغی چې وروستی، شامل، پراخه او روښانه دين دی، دروازې يې د هر چا پر مخ خلاصې دي، د خيلونو او رنګونو تر مينځ توپير نه کوي، بلکې - ټولو - خلکو ته په يو نظر ګوري.

په اسلام کې هيڅاته ځانګړتيا نشته، مګر لدې دين څخه د هغه د زده کړو په اندازه .

لدې امله يې ټول برابر نفسونه مني، ځکه چې د فطرت موافق دی.

هر انسان په فطري توګه د دې باور سره پيدا کيږي چې : خير، عدالت، ازادي، او رب خوښوي، په عبادت يې اقرار کوي چې يوازې همغه له هر چا پرته د عبادت مستحق دی.

او لدې فطرت څخه هيڅوک نه اوړي مګر د يو اوړيدونکي په وجه چې ورته يې بدل کړي (فطرت).

او دا دين خلکو ته د خلکو خالق، مالک، او معبود خوښ کړی دی.

او زما د اسلام دين ماته راښايي چې زه به په دې دنيا کې ژوند کوم، او له مرګ نه وروسته به يوې بلې نړۍ ته انتقاليږم، چې هغه تلپاتې کور دی، په کوم کې به چې د خلکو تګ جنت او يا اور ته وي.

او زما د اسلام دين ماته په ځينو چارو امر کوي او له ځينو نورو مې منع کوي؛

نو کله مې چې اوامر پر ځای کړل، او له منهياتو څخه مې ځان وساته نو په دنيا او اخرت کې به نيمکرغه يم،

او که غفلت مې وکړ نو په دنیا او آخرت کې به د غفلت او تقصیر په اندازه بدبخته شم.

او تر ټولو لوی کار چې اسلام پرې ماته امر کړی دی هغه د الله توحید دی؛

نو زه ګواهي ورکوم، او کلکه عقیده ساتم چې الله زما خالق او معبود دی.

نو عبادت نه کوم مګر د یو الله؛ هغه سره د محبت له امله، او د هغه له جزا څخه د ویرې له امله، او د هغه د ثواب په تمه، او پر هغه د توکل له مخې.

او دا توحید د الله تعالی په یووالي او د هغه د پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم په پیغمبرۍ باندې په ګواهۍ ورکولو کې رانغښتل شوی.

نو محمد - صلی الله علیه وسلم - د پیغمبرانو وروستی دی؛ الله د مخلوقاتو لپاره رحمت رالیږلی، او د نبوت او رسالت لړۍ یې پرې پای ته رسولې ده، نو له هغه وروسته بل نبي نشته،

هغه د یو عام دین سره راغلی چې د هر وخت، ځای او امت لپاره مناسب دی.

او زما دین ماته په کلکه پر ملایکو او ټولو رسولانو په ایمان راوړلو امر کوي، چې په سر کې نوح، ابراهیم، موسی، عیسی او محمد (علیهم السلام) دی.

او ماته امر کوي په هغو آسماني کتابونو ایمان راوړم چې پر پیغمبرانو نازل شوي، او د هغوی له وروستي او پای ته

رسوونکي څخه پیروي وکړم، چې تر ټولو لوی یې قرآن کریم دی.

زما دین ماته امر کوي چې د آخرت په ورځ ایمان راوړم، په کوم چې خلکو ته د دوی د عملونو بدله ورکول کیږي.

او ماته په تقدیر په ایمان راوړلو امر کوي، او په هغه څه په خوښۍ څرګندولو چې له خیر او شر څخه پدې دنیا کې رارسیږي، او دا چې د خلاصون لپاره له اسبابو څخه ګټه واخلم.

په تقدیر ایمان ماته راحت، ډاډ، صبر او د هغه څه په اړه افسوس پرېښودل رابخښي چې تیر شوي دي؛

ځکه زه په یقین سره پوهیږم چې هغه څه چې ماته رارسیږي زه ترې بچ کیدلی نه شم، او هغه څه چې راته رارسیدونکي نه وي هیڅکله به راونه رسیږي.

هر څه د الله له خوا ټاکل شوي او لیکل شوي دي او ماته یوازې اسباب اخیستل او په هغه څه د خوښۍ څرګندول په کار دي چې له هغه وروسته وي.

او اسلام ماته په هغه نیکو کارونو امر کوي چې زما روح پاکیزه کوي او په هغه سترو اخلاقو چې زما رب راڅخه راضي کوي، نفس مې پاکوي، زړه مې خوشحالوي، سینه مې پراخوي، لاره راته روښانه کوي او په ټولنه کې مې یو ګټور غړی ګرځوي.

او د هغو عملونو تر ټولو لوی یې: د الله یووالی، په شپه او ورځ کې پنځه وخته لمونځونه کول، د مالونو زکات ورکول،

په کال کې د یوې میاشتې روژه نیول چې د رمضان میاشت ده، او په مکه کې د بیت الله شریف زیارت کول د هغه چا لپاره چې د حج توان ولري.

زما دین تر ټولو ستر هغه څه چې ماته یې لارښوونه کړې ده، چې سینه روښانه کوي، د قرانکریم ډیر لوستل دي ځکه چې د الله کلام او تر ټولو ربښتینې وینا ده، تر ټولو ښایسته، تر ټولو ستره او په زړه پورې وینا ده چې لومړیو او وروستیو علومو ته شامله ده.

په لوستلو او اورېدلو یې زړه ته سکون، راحت او خوښي ننوځي، که څه هم لوستونکی یا اورېدونکی یې په عربي ژبه نه پوهیږي او یا مسلمان نه وي.

او یو له سترو شیانو څخه چې سینه پراخوي له الله - تعالی - څخه ډیرې دعاګانې غوښتل، هغه ته پناه وړل او په هره وړه او غټه کې له هغه څخه سوال کول دي.

الله د هغه چا دعا قبلوي چې څوک ترې دعا وغواړي او په اخلاص سره یې عبادت وکړي.

او تر ټولو ستر هغه څه چې سینه پراخوي د الله تعالی زیات یادول دي،

زما پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - ما ته لارښوونه کړې چې څنګه الله یاد کړم، او ما ته یې غوره هغه څه رانبودلي چې الله پرې یادیږي.

له هغو څخه: څلور خبرې دي چې له قرآن څخه وروسته تر ټولو غوره وينا ده، هغه دا دي: (سبحان الله، الحمد لله او لا إله إلا الله، او الله أكبر).

او همدا رنګه (أستغفر الله، ولا حول ولا قوة إلا بالله).

دا خبرې په سينه پراخولو او زړه ته سکون ورکولو کې حيرانوونکی تاثير لري.(١)

او اسلام ماته امر کوي چې خپل عزت لوړ وساتم، له هغه څه نه چې زما انسانيت او وقار ته زيان رسوي لرې پاتې شم.

او دا چې خپل عقل او اندامونه د هغه څه لپاره وکاروم د څه لپاره چې پيدا شوي دي له ديني او دنيوي ګټورو کارونو څخه.

او اسلام ماته په مهربانۍ، ښو اخلاقو، ښه چلند، او د خلکو سره په قول او عمل کې د نيکۍ کولو امر کوي، خومره يې چې زه کولی شم.

په مخلوقاتو کې تر ټولو لوی حق چې ماته پرې حکم شوی، د مور او پلار حق دی. زما دين ماته امر کوي چې له دوی سره مهربانه اوسم، دواړو ته ښېګڼه وغواړم، د خوښۍ لپاره يې هلې ځلې وکړم او ګټه وررسوم، په ځانګړې توګه کله چې هغوی زاړه شي.

له همدې امله په اسلامي ټولنو کې ته ګورې چې اولادونه مور او پلار ته د عزت په سترګه ګوري، او احترام او خدمت يې کوي.

او هر څومره چې د مور او پلار عمرونه زياتيږي، يا په ناروغۍ اخته کيږي او يا ناتوانه کيږي په همغومره کچه پرې د اولادونه مهرباني زياتيږي.

او زما دين ماته را زده کړي چې ښځه لوړ وقار او ستر حقونه لري.

ځکه په اسلام کې ښځې د سړو جوړه ده، او په خلکو کې غوره انسان هغه څوک دی چې د خپلې کورنۍ لپاره غوره وي.

مسلمانه زنانه په ماشومتوب کې د رضاعت، پالنې او ښې روزنې حق لري او - د ماشومتوب - پر مهال د سترګو يخوالی او د مور پلار او ورونو لپاره د زړه ميوه وي.

او کله چې لويه شي، هغه باعزته او محترمه وي، سرپرست يې پرې غيرت کوي، او په خپله سرپرستۍ کې يې ساتي،

خوښ نه ګڼي چې بد لاسونه ور اوږده شي، يا په ژبې سره زيان وروروسيږي، او يا په سترګو ورسره خيانت وشي.

او که چېرته واده کوي، نو هغه به د الله په کلمې او ټينګې ژمنې سره وي.

نو هغه به د خاوند په کور کې عزتمنده اوسي،

او په خاوند يې عزت کول، ورسره نيکي کول، او ورڅخه د ضرر دفع کول واجب دي،

او که چيرته مور وي، د هغې سره نيکي کول د الله - تعالى - د حق سره يو ځای ذکر شوي، او نافرماني او ورسره ناوړه

سلوک کول د شرک او په ځمکه کې له فساد سره یو ځای یاد شوي دي،

او کله چې خور وي، نو بیا هغه څوک ده چې مسلمان ته ورسره په خپلوۍ پالنې، او پرې غیرت کولو امر شوی.

او که چیرته خاله وه، نو په نیکۍ او خپلوۍ کې د مور پر ځای ده.

او که هغه نیا وي، یا د ډیر عمر وي نو د اولادونو، لمسیانو او ټولو خپلوانو سره یې ارزښت نور هم لوړیږي؛ غوښتنه یې نه ردیږي، او نه یې نظر ته په سپکه لیدل کیږي.

او که له چا ښځه لرې وي چې نه یې خپله وي او نه ګاونډۍ بیا هم عام اسلامي حق لري چې هغه ورځخه د ضرر دفع کول، د سترګو ساتل او داسې نور حقونه دي.

او مسلمانې ټولنې لا هم دغو حقونو ته د پاملرنې له حق سره درناوی لري، او په ریښتیا سره یې مراعتوي، کومو چې ښځو ته ارزښت او اعتبار ورکړی، پداسې حال کې چې په نامسلمانو ټولنو کې - ورته دا حقونه - نشته،

بیا دا چې ښځه په اسلام کې د ملکیت، اجارې، پلور، پېر، او ټولو تړونونو حق لري، همدارنګه د زده کړې، ښوونې، کار او هر هغه څه حق لري چې د دین مخالف یې نه وي.

بلکي له علم څخه ځینې هغه دی چې زده کړه یې فرض عین ده، چې پرېښودونکی یې ګناهکاریږي؛ هغه نر وي او که ښځه.

بلکه د هغې لپاره هر هغه څه دي کوم چې د سړیو لپاره دي مګر هغه څه چې خاص وي له دوی پورې پرته له سړیو او یا ځانګړې وې سړیو پورې پرته له دوی له هغو حقونو او حکمونو څخه چې د هر یو د حال سره مناسب وي چې هر یو یې په خپل ځای کې په تفصیل سره ذکر شوی دی.

او زما دین ماته د خپلو وروڼو، خویندو، ترونو، تروریانو، ماماګانو، خاله ګانو، او ټولو خپلوانو سره د مینې امر کوي، او د خپلې مېرمنې، ماشومانو او ګاونډیانو د حقونو د پوره کولو امر راته کوي.

او زما دین ماته د زده کړې امر کوي، او د هر هغه څه چې زما عقل، اخلاق او فکر لوړوي.

هغه ماته په عاجزۍ، حوصلې، سخاوت، زړورتیا، حکمت، ثبات، صبر، امانت، عاجزۍ، پاک لمنۍ، پاکۍ، وفادارۍ، خلکو ته خیر غوښتنې، درزق ګټلو پسې هڅې، د مسکینانو سره مهرباني، د ناروغانو پوښتنې، ژمنې تر سره کولو، ښو خبرو، خلکو سره په ورین تندي مخ کېدلو او تر خپلې وسې د خلکو خوشحالولو باندې راته امر کوي.

له بلې خوا مې له ناپوهۍ، کفر، بې دینۍ، نافرمانۍ، فحاشۍ، زنا، فسق، تکبر، کینې، نفرت، بد ګمانۍ، بدپالۍ، خفګان، دروغ، نا اُمیدۍ، بخل، تنبلۍ، بزدلۍ، بې همتۍ. غصې، جذبې، بې عقلۍ، خلکو ته بد رسول، زیاتې بې ګټې خبرې، د رازونو افشا کول، خیانت، وعده خلافي، د مور او پلار نافرماني، له خپلوانو سره اړیکې پرې کول، اولادونو

څخه بې غوري، ګاونډي او عامو خلکو ته ضرر رسولو څخه په کلکه سره منعه کوي او ویره راکوي.

همدارنګه اسلام مې د نشه يي توکو له څښلو، د نشه يي توکو له راکړې ورکړې، په پيسو قمار وهلو، غلا، خيانت، فريب، د خلکو وېرولو، جاسوسي او د هغوی د عيبونو له پلټنې څخه منع کوي.

زما دين اسلام د مال ساتنه کوي پدې کې د سولې او امنيت خپرول دي. له همدې امله يې په امانت ټينګار کړی، او امانتګر يې ستايلي، او د ښه ژوند او په آخرت کې يې جنت ته د ننوتلو وعده ورکړې، او غلا يې حرامه کړې، او غل ته يې په دنيا او آخرت کې د عذاب ګواښ کړی دی.

زما دين د روحونو ساتنه کوي، لدې امله يې له حق پرته د نفس وژل او په نورو هر ډول تيری حرام کړی که څه هم په لفظي توګه وي.

بلکې پر خپل ځان باندې يې تجاوز کول حرام کړی دی، او چا ته يې اجازه نده ورکړې چې خپل عقل فاسد کړي، او يا خپله روغتيا ويجاړه کړي او يا ځان ووژني.

او زما اسلام دين آزادۍ تضمينوي او ټينګوي يې.

په اسلام کې انسان د فکر کولو، خرڅولو، پېرلو، سوداګرۍ او تګ راتګ ازادي لري، او همدا رنګه ازادي لري چې د ژوند له ښو څيزونو څخه خوند واخلي لکه: خوړل، څښل، اغوستل او اورېدل، تر دې چې د حرامو مرتکب جوړ نه شي چې بيا ده او يا نورو ته ضرر ولري.

او زما دین ازادي کنټرولوي. چاته اجازه نه ورکوي چې پر بل تجاوز وکړي او نه هم چاته اجازه ورکوي چې په ازادانه توګه له حرامو خوند واخلي کوم چې د ده مال، نیمکرغي او انسانیت له منځه وړي.

او که تاسو هغو کسانو ته وګورئ چې په هر څه کې یې ځان ته ازادي ورکړې، او د ځان ټولې غوښتنې یې منلې پرته لدې چې کوم دیني اصل او یا عقل یې منع کړي، - تاسو به لیدلی وای چې دوی د بدبختۍ او کړاوونو په تر ټولو ټیټه کچه کې ژوند کوي، او له دوی څخه به ځیني تاسو لیدلی وای چې غوښتل به یې ځان وژنه وکړي؛ - دا ټول - له اضطراب څخه د خلاصون په هیله.

زما دین ماته د خوړلو، څښلو، ویده کېدو او خلکو ته د خطاب کولو تر ټولو غوره آداب را زده کوي.

او زما دین ماته په پېر او پلور او د حقوقو په غوښتلو کې د زغم درس راکوي.

دا ماته د دین د سر غړونکو په وړاندې د زغم درس راکوي. زه پر هغوی ظلم نه کوم او نه هم دوی ته زیان رسوم، بلکې له دوی سره نیکي کوم او هیله لرم چې خیر ورته ورسوم.

د مسلمانانو تاریخ ددې ګواهي ورکوي چې د سر غړوونکو په وړاندې د دوی زغم دومره - لوی - و چې له دوی څخه مخکې هیڅ قوم نه و پیژندلی.

مسلمانانو د مختلفو دینونو د خلکو سره یوځای ژوند کړی دی او هغوی د مسلمانانو تر واکمنۍ لاندې راغلي دي.

مسلمانانو – له هر چا سره – د انسانانو تر منځ تر ټولو ښه چلند کاوه.

او په ټوله کې اسلام ماته غوره آداب، نیک تعامل، او هغه عالي اخلاق را زده کړل چې زما ژوند پرې سوتره کیږي او خوښۍ مې پرې بشپړیږي.

او له هر هغه څه څخه یې منع کړی یم چې زما د ژوند روښنایي له منځه وړي او د ژوند ټولنیزې بنې، نفس، عقل، مال، عزت او ناموس ته زیان رسوي.

او څومره چې زه دا زده کړې اخلم په همغومره اندازه مې نیکمرغي لوییږي.

او زما د بې پروایۍ او کوتاهۍ په اندازه، زما خوښي همغومره کمیږي څومره چې ما له دې تعلیماتو څخه کم کړي دي.

او هغه څه چې تېر شول معنا یې دا نده چې زه معصوم یم نه خطا کیږم، او نه تیروتنه کوم، زما دین زما انساني فطرت او زما کمزوري په پام کې نیسي، نو له ما څخه خطا، نیمګړتیاوې او غفلت را منځ ته کیږي. لدې امله یې راته د توبې، بخښنې غوښتلو او الله ته د ستنېدو دروازه پرانستې ده. توبه زما د نیمګړتیاوو اغیزې له منځه وړي، او زما د رب سره زما موقف لوړوي.

او د اسلام د عقایدو، اخلاقو، آدابو او راکړې ورکړې ټولو تعلیماتو سرچینه قرآن کریم او سپیڅلي نبوي سنت دي.

او په پای کې په کلکه وایم: که د نړۍ په هر ګوټ کې انسان د اسلام د دین واقعیت ته د عدالت او بې طرفۍ په سترګه وګوري، بله لار به ونه لري پرته لدې چې قبول یې کړي، خو مصیبت دا دی چې د اسلام مبارک دین دروغجنو تبلیغاتو او یا هم اسلام ته د ځینو منسوبو کسانو د کړنو په واسطه بدنامیږي، هغه کسان چې په خپله یې اسلام ندی عملي کړی.

او که څوک یې حقیقت ته وګوري لکه څرنګه چې دی، او یا د هغو مسلمانانو حالاتو ته وګوري چې ټینګ پرې ولاړ دي نو هیڅکله به یې په منلو او پکې په شاملیدلو کې زړه نازړه نه شي.

هغه ته به څرګنده شي چې اسلام د انسانانو د خوښۍ، سولې، امنیت او د عدالت او نیکمرغۍ د ترویج غوښتنه کوي.

اسلام د ځینو پیروانو د انحرافاتو په اړه، که هغه لږ وي یا ډیر - په هیڅ حالت کې دا جواز نلري چې په دین باندې حساب کړل شي، او یا یې له امله د دین عیب وویل شي، بلکه اسلام له هغوی څخه بې زاره دی.

د انحراف پایلې پخپله انحراف کوونکو ته ورګرځي، ځکه اسلام دوی ته پدې سره امر ندی کړی؛ بلکي هغوی یې منع کړي او د انحراف له امله یې ورته ګوت څنډنه کړې ده، د هغه عمل له امله دي چې دوی پرې راتک کړی،

سربیره پردې، عدالت تقاضا کوي چې د هغو کسانو وضعیت ښه ولیدل شي چې په حقه سره په دین ودریدلي دي، امرونه او حکمونه یې پر ځان او نورو پر ځای کوي، نو یقینا چې دا د دین لپاره زړونه له عزت او وقار څخه ډکوي.

نو اسلام د نصیحت او تهذیب هیڅ کومه کوچنۍ او لویه نده پرېښې مګر دا چې تېنګار یې پرې کړی، او همدا رنګه هیڅ ناوړه او مفسد کار یې ندی پریښی مګر دا چې ورڅخه یې منع فرمایلې ده، او د هغې له لارې څخه یې خلک اړولي دي.

په دې توګه اسلامي چارو ته په درنه سترګه لیدونکي، او هغوي چې شعائر یې پر ځای کوي تر ټولو نیکمرغه خلک دي، او د ځاني روزني په تر ټولو لوړه مرتبه کې دي، دوی په خو خویونو او لوړو اخلاقو سره ځان روزلی، دوی ته پدې باندې نږدې او لرې، موافق او مخالف ګواهي ورکوي.

او یوازې د هغه مسلمانانو افراطي حالت ته لیدل،چې د سمې لارې څخه یې پښه خویدلې ده هیڅکله انصاف ندی، بلکې دا په خپل ذات کې ظلم دی.

زه مسلمان یم

د مسجدالحرام او مسجد النبوي د د یني چارو د ریاست علمي کمېټه

په دې مقاله کې مې د اسلام مفهوم، مسلمان څوک دی، څرنګه یو کس ریښتینی مسلمان جوړېدی شي تشریح کړي دي. همدا راز دا مقاله د اسلام فضیلتونو، ځینې لوړ آداب او اخلاق، د ښځو ارزښت، او د خپلوانو، ګاونډیانو او ټولنې حقوقو ته شامله ده، او دا مې هم په کې بیان کړي چې اسلام د هرې نیکۍ د کولو او له هرې بدۍ څخه د منع کولو امر کوي.

فهرست

زه مسلمان يم 2
د مسجدالحرام او مسجد النبوي د د يني چارو د رياست علمي كميټه .. 2

ps444v1.0 - 06/09/2026